

Polka

af Samuel Johan Hedborn.
musik af Henrik Heimer.

Ej för fort.

m. f. v. 1. Kunde jag som lilla sparvengrä, som afren uppå taket sitter, hundra vännen alltid
v. 2. Hvem jag menar nu väl ingen vet, och ingen heller veta får 'et; Som jag hoppas, låt man

v. 1. till mig gå, och klappa honom när jag gitter. Hej, hopp, så'n! lika godt, så'n!
v. 2. leds nog se't, så snart jag bara gått ut året. " " " " " "

inga borgen och bekymmer då! Hej, hopp, så'n! lika godt, så'n! Inga borgen och bekymmer då!
v. 2. Michels messan får I veta det. " " " " " " Michels messan får I veta det.

- v. 3. Jag har älskat honom ä' och dag, Han lika länge mig till baka.
Många bön till mig haft godt behag, men alla bräckt mig förvaka.
Hej, hopp, så'n! lika godt, så'n! Hvad jag gjort, det ångar aldrig jag. ;
- v. 4. Aldrig så man ögon än så blå och aldrig än så gapa kinder,
som en blomqvast man af blidor smi och väna rosor sammankiuder.
Hej, hopp, så'n! lika godt, så'n! Om jag älskar, hvem kan undra på? ;
- v. 5. Aldrig så man växt så smal och lång, och med så natta klädu brad.
som man skådar en vidsommarsång, med klara åkerrosor virad.
Hej, hopp, så'n! lika godt, så'n! Jag gaf bort mitt hjerta; det var tvång. ;
- v. 6. Flickor, hade vi den gossen här och jingse slutat in i miggen,
skulle alla hålla honom här, men utom en, han älska ingen.
Hej, hopp, så'n! lika godt, så'n! Han mig in i döden bogen ä'. ;